

Ketyeg az óra. A betűk szaladnak. Nézőnk a Holdra. A szavak maradnak, csak lelkek suhannak.

Éjjeli harmat:

Elsőként ér földet.

Szívembe mart a

szó s a mérföldek.

Perceink őrlődnek

Az idő malmának

rozsdás kerekén.

Kedvesem álmának,

s éjfélnek idején

itt vagyunk Te meg én,

A két idegen,

szavak börtönében.

Feszült figyelem a

Hulló csillagfényben,

S csend üvölt az éjben.

Csak Te hallod.

Így titkom titok marad,

Ha megtartod.

Ám a kísértés elragad:

Nyelvedtől védj magad!

A lelkek csak néznek,

El nem árulnak,

Köztünk már nem élnek.

A képek bámulnak,

Soraim átnyúlnak

Egy új napba.

A lelkiismeret,

ha a furdal majd:

Büntessenek az Istenek,

hisz a betű bűn is lehet.

2008. 08. 27.